

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1S/222/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1015201541
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Mališová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1015201541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Mališovej a členiek senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a JUDr. Renáty Janákovej, v právnej veci žalobcu: C.. P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, V., v zastúpení Advokátska kancelária Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KA1-1021-013/2015 zo dňa 10.08.2015, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra SR č. PPZ-KA1-1021-013/2015 zo dňa 10.08.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím - disciplinárnym rozkazom riaditeľa odboru programového riadenia a medzirezortnej koordinácie kancelárie Prezidenta Policajného zboru č. 1 zo dňa 15.06.2015 z r u š u j e podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) S. s. p. a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave priznáva žalobcovi právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

I.
Konanie pred správnym orgánom

1. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa odboru programového riadenia a medzirezortnej koordinácie kancelárie prezidenta Policajného zboru č. 1 zo dňa 15.06.2015 bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b) zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“ alebo „zákon“) uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 5 % na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zák. č. 73/1998 Z. z., ktorého sa dopustil tým, že sa dňa 20.05.2015 zúčastnil pracovného stretnutia na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru (ďalej len NAKA P PZ) za účelom „prepracovania a prípravy národného projektu zameraného na „Zvýšenie efektivity preventívnych a regresívnych opatrení v boji proti korupcii“, pričom konal neoprávnene. Uvedené konanie žalobcu bolo vyhodnotené ako disciplinárne previnenie podľa § 48 ods. 3 písm. a), b) a k) zákona.

2. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa na vypracovaní zámeru národného projektu s názvom „Zvýšenie efektivity preventívnych a regresívnych opatrení v boji proti korupcii“ nepodieľal, nebol poverený riaditeľom odboru programového riadenia

a medzirezortnej koordinácie kancelárie prezidenta Policajného zboru Prezídia Policajného zboru na jednanie v súvislosti s uvedeným zámerom a neoznámil svojmu nadriadenému výsledok predmetného pracovného stretnutia. Tým, že sa neoprávnene zúčastnil pracovného stretnutia dňa 20.05.2015 za účelom „prepracovania zámeru národného projektu zameraného na „Zvýšenie efektivity preventívnych a regresívnych opatrení v boji proti korupcii“ a táto jeho činnosť nesúvisela s činnosťami uvedenými v popise jeho služobnej činnosti, nevykonával štátnu službu riadne, porušil základné povinnosti policajta podľa ust. § 48 ods. 3 písm. a), b) a k) zákona a dopustil sa tak disciplinárneho previnenia podľa ust. § 52 ods. 1 zákona.

3. Voči prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podal žalobca odvolanie, ktoré bolo rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, kancelárie prezidenta Policajného zboru č. PPZ-KA1-1021-013/2015 zo dňa 10.08.2015 zamietnuté a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie.

4. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplynulo, že ten po posúdení napadnutého rozhodnutia spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, po preskúmaní súvisiacich spisových materiálov, zhodnotení dôkazov ustálil skutkový stav z ktorého nespochybniteľne vyplynul záver o tom, že žalobca už od 19.05.2015 koordinoval požiadavku Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru pri sprostredkovaní kontaktu s kompetentnými osobami sekcie európskych programov ministerstva a následne dňa 20. 05. 2015 sa osobne zúčastnil pracovného stretnutia, ktorého závery boli premietnuté do prepracovania národného projektu boja proti korupcii. O tejto skutočnosti neinformoval svojho nadriadeného riaditeľa odboru programového riadenia a medzirezortnej koordinácie kancelárie prezidenta Policajného zboru Prezídia Policajného zboru (ďalej len OPRMK KA P PZ) ani v jeho neprítomnosti zastupujúcu pracovníčku a ani pracovníčku, ktorá sa na vypracovaní predmetného projektu podieľala. Na základe uvedeného dospel žalovaný k záveru, že žalobca nevykonával štátnu službu riadne a využíval čas služby na činnosť, ktorú nemal v popise služobnej činnosti a táto činnosť mu nevyplývala ani z pokynu riaditeľa OPRMK KA P PZ, a preto konal v rozpore v rozhodnutí citovanými ustanoveniami §§ 47, 48 ods. 3 písm. a), b) a k) zákona. Žalovaný v postupe prvostupňového orgánu nezistil žiadne právne pochybenia ani logické nesprávnosti, ktoré by mali za následok neplatnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, skutkový stav mal prvostupňovým orgánom za zistený presne a úplne, pričom posúdil všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčili v prospech alebo v neprospech žalobcu a rozhodnutie bolo vydané v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona. V nadväznosti na uvedené, žalobcove námietky vyhodnotil ako neopodstatnené.

II.

Žaloba

5. Žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 21.09.2015 domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-KA1-1021-013/2015 zo dňa 10.08.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu č. 1 zo dňa 15.06.2015.

6. Žalobca v žalobe poukázal na ustálenú súdnu prax vrátane judikatúry ústavného súdu a ESRP v prípadoch disciplinárneho konania kedy sa vyžaduje, aby rozhodnutia o uložení disciplinárnej sankcie boli vydávané cez nazeranie trestného práva, kedy výroková časť musí odrážať potrebu presného vymedzenia skutku (miesto, čas, spôsob spáchania a iné okolnosti potrebné na definovanie skutku tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným). Namietal, že v rozhodnutí v skutkovom vymedzení absentuje definovanie protiprávnosti konania. Samotné uvedenie vo výroku, že žalobca konal neoprávnene, bez uvedenia v samotnom výroku v čom mala táto neoprávnenosť spočívať, podľa názoru žalobcu nepostačuje na to, aby rozhodnutie žalobcu spĺňalo atribúty preskúmateľnosti. Nepovažoval za rozhodujúce množstvo strán rozhodnutia, ale jeho obsah a pokiaľ samotný výrok neobsahoval presné definovanie protiprávnosti, odkazom na konkrétne porušenie povinnosti policajta, takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné.

7. Ďalej žalobca zastával názor, že správny orgán nekonal v súlade s ust. § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., keď nezistil presne a úplne skutočný stav veci a nezaobstaral si podklady potrebné na rozhodnutie. Žalobca spochybnil nezaufatosť správneho orgánu voči jeho osobe, a to poukázaním na ním vyňaté vyjadrenia prvostupňového orgánu obsiahnuté vo vyjadrení zo dňa 20. 07. 2015 ako

i obmedzenie času na vyjadrenie k začatiu disciplinárneho konania na jednu hodinu, čo považoval za vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Okrem toho žalobca namietal správnym orgánom nevykonané dokazovanie ním navrhnutých dôkazov. Ten sa mal obmedziť iba na výsluch mjr. U. L. G., ktorý podľa názoru žalobcu nevykonával dostatočne. Uviedol, že podstatou skutku nie je samotný deň 20.05.2015 a následné oznamovanie resp. neoznamovanie účasti žalobcu na rokovaní s NAKOU P PZ, ale aj spôsob akým komunikujú podriadení s nadriadenými, ako sa oznamuje účasť na rokovaníach mimo pracoviska, následné hlásenie nadriadenému a spracovanie výstupov, účasť resp. pridelenie príslušníkov na konkrétny projekt a ich činnosť na prípadných iných projektoch. Vyjadril presvedčenie, že jedine riadnym vykonaním dôkazu sa dá ustáliť prípadná závažnosť konania a podľa toho pristúpiť v prípade zistenia protiprávnosti k ustáleniu sankcie.

8. Konštatoval, že v disciplinárnom konaní sa postihuje zavinené protiprávne konanie, pričom konanie žalobcu nenapĺňa znaky zavineného protiprávneho konania. Žalobca konal na základe požiadavky v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Správny orgán tak vec nesprávne právne posúdil a taktiež sa nedostatočne vysporiadal s popisom služobnej činnosti žalobcu, ktorý vydal riaditeľ kancelárie prezidenta PZ a ktorý je pre žalobcu záväzný.

9. Žalobca vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd žalobou napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil. Zároveň si uplatnil trovy konania.

III.

Vyjadrenie žalovaného k žalobe

10. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.10.2015 zotrval na svojom názore, že rozhodnutia boli vydané v súlade s príslušnými právnymi predpismi, na základe presne a úplne zisteného skutočného stavu veci a v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 73/1998 Z. z.

11. Žalovaný sa s námietkou žalobcu ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia nestotožnil a uviedol, že výrok žalobou napadnutého rozhodnutia bol v súlade s požiadavkami kladenými na výrokovú časť rozhodnutia vyplývajúcu z § 241 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. Taktiež disciplinárny rozkaz spĺňal podľa jeho názoru obsahové náležitosti rozhodnutia vymedzené v § 241 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 73/98 Z. z., vychádzal zo skutočného stavu veci, obsahoval výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. Zdôraznil, že podľa § 247a zákona sa na konanie podľa tohto zákona nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, okrem výkonu rozhodnutia. Žalovaný sa taktiež nestotožnil s tvrdením o nedostatočne zistenom skutočnom stave, práve naopak v záujme objektívneho posúdenia stavu veci prvostupňový správny orgán vychádzal z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliadol na okolnosti, za ktorých bol skutok spáchaný, jeho mieru zavinenia, na doterajší postoj žalobcu k plneniu služobných povinností. Žalovaný po preskúmaní spisových materiálov, zhodnotení dôkazov a okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomných súvislostiach, dospel k záveru prezentovanom v jeho rozhodnutí. Konštatoval, že žalobcovi bolo taktiež umožnené sa k začatiu disciplinárneho konania vyjadriť. K nevykonaniu žalobcom navrhnutých dôkazov žalovaný uviedol, že im nebolo vyhovené, nakoľko uvedené osoby z pohľadu prejednávania merita veci nemohli poskytnúť relevantné informácie dôležité pre rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov mu umožňuje vykonať iba tie dôkazy, ktoré sú podľa jeho úvahy potrebné na objasnenie právne významných skutkových okolností relevantných pre spravodlivé rozhodnutie vo veci.

12. K namietnutému nesprávnemu právnemu posúdeniu žalovaný skonštatoval, že jednou z podmienok vzniku služobného pomeru policajta je zloženie služobnej prísahy podľa § 17 zákona. Od nej sa potom odvíjajú jeho služobné povinnosti uvedené v § 47 a 48 ods. 3 zákona. Následkom konania žalobcu bez ohľadu na požiadavky zo strany NAKA P PZ nastalo, že predmetného pracovného stretnutia sa nezúčastnila osoba, ktorej problematika bola zverená do pôsobnosti rozhodnutím riaditeľa OPRM KA P PZ, pričom táto osoba (v danom čase bola prítomná na pracovisku) sa o tejto skutočnosti nedozvedela. Z popisu služobnej činnosti policajta nespochybniteľne vyplýva, že žalobca vykonáva vysokošpecializované činnosti v oblasti implementácie projektov Policajného zboru, ktoré spočívajú najmä v analytickej činnosti, vo vyhodnocovaní výsledkov a v príprave podkladov na rozhodovanie, príprave rozhodnutí a v rozhodovaní. Napriek tomu podľa popisu služobnej činnosti policajta žalobca koordinuje postup organizačných zložiek Prezídia Policajného zboru iba so špecializáciou na operačný

program „Výskum a inovácie“ a nie na „Efektívna verejná správa“, ktorej sa predmetné rokovanie týkalo, pričom pokyn riaditeľa na uskutočnenie predmetného rokovania nedostal.

13. Žalovaný na základe uvedených skutočností navrhol krajskému súdu, aby žalobu ako nedôvodnú zamietol.

IV.

Právna úprava

14. Krajský súd v Bratislave ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 Správneho súdneho poriadku (S. s. p.) preskúmal na nariadenom pojednávaní napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

15. Podľa § 2 ods. 1 S. s. p., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 6 ods. 1 S. s. p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd (čl. 46 ods. 2 Ústavy SR).

18. V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu správneho orgánu, sa postupuje podľa ustanovení tretej časti S. s. p. o správnych žalobách.

19. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 73/1998 Zb. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, tento zákon upravuje štátnu službu príslušníkov Policajného zboru, príslušníkov Slovenskej informačnej služby, príslušníkov Národného bezpečnostného úradu a príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky (ďalej len „štátna služba“).

20. Podľa § 47 citovaného zákona, služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona, disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

22. Podľa § 55 ods. 1 citovaného zákona, za disciplinárne previnenie možno policajtovi uložiť len jedno z disciplinárnych opatrení uvedených v § 53 ods. 1 písm. a) až c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1998/73/20150101.html>>.

23. Podľa § 56 ods. 1, 2 citovaného zákona, pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Policajtovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Pri rozhodovaní o uložení disciplinárneho opatrenia sa prihliada na povahu protiprávneho konania, na okolnosti, za ktorých bolo spáchané, jeho následky, mieru zavinenia a na doterajší postoj policajta k plneniu služobných povinností.

24. Podľa § 241 ods. 1, 2, 3, 4 citovaného zákona, rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota. V odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval

Poučenie o odvolaní obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať, v akej lehote a u ktorého oprávneného orgánu.

V.

Záver správneho súdu

25. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutých rozhodnutí ako aj konania, ktoré vydaniu rozhodnutí predchádzalo, v intenciách námietok vznesených žalobcom dospel k záveru o potrebe zrušenia žalobou napadnutých rozhodnutí z dôvodu ich nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov ako i z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia.

26. Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobcovi bolo disciplinárnym rozkazom riaditeľa odboru programového riadenia a medzirezortnej koordinácie kancelárie prezidenta Policajného zboru č. 1 zo dňa 15.06.2015 uložené disciplinárne opatrenie zníženie služobného platu o 5 % na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie, ktorého sa dopustil tým, že sa dňa 20.05.2015 zúčastnil pracovného stretnutia na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru za účelom „prepracovania a prípravy národného projektu zameraného na „Zvýšenie efektivity preventívnych a regresívnych opatrení v boji proti korupcii“, pričom konal neoprávnené. Uvedené konanie žalobcu bolo správnym orgánom vyhodnotené ako disciplinárne previnenie podľa ust. § 48 ods. 3 písm. a), b) a k) zákona.

27. Disciplinárna zodpovednosť policajtov je upravená v tretej časti zákona č. 73/1998 Z. z. Krajský súd upriamuje pozornosť na znenie ust. § 47 zákona, podľa ktorého služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených. Jej porušením vzniká u policajtov disciplinárna zodpovednosť. Jedná sa o disciplinárne previnenie, ktoré je v ust. § 52 ods. 1 zákona definované ako zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom. V disciplinárnom konaní je predmetom konania posudzovanie disciplinárneho previnenia policajta, ktorý sa ho dopustil na základe konania a v prípade jeho preukázania skutkom kladeným mu za vinu mu môže správny orgán za takéto previnenie uložiť disciplinárne opatrenie. Táto skutočnosť sa však musí premietnuť aj do výroku rozhodnutia, ktorým správny orgán rozhoduje vo veci samej. Konanie o disciplinárnom previnení a ukladanie disciplinárnych opatrení, vychádza zo zásad trestnoprávnej úpravy, v zmysle ktorej bez ohľadu na to, či ide o trestnú zodpovednosť podľa trestného práva, administratívne trestanie alebo disciplinárne trestanie, obvinený z porušenia právnej povinnosti má vždy právo vedieť, za ktorý skutok sa mu sankcia za porušenie právnej povinnosti ukladá, a preto vo výroku rozhodnutia, ktorým sa mu ukladá sankcia za disciplinárne previnenie, by mal byť skutok uvedený určitým spôsobom tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným skutkom. Z ustanovenia § 241 ods. 2 cit. zákona, ktoré ustanovuje obsahové náležitosti výrokovej časti rozhodnutia výslovne nevyplýva povinnosť uviesť opis skutku, avšak požiadavka presného vymedzenia konkrétneho konania konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, za ktoré je subjekt postihovaný je podľa názoru krajského súdu nevyhnutná z dôvodu posudzovania totožnosti skutku a právnej istoty účastníkov konania a je taktiež nevyhnutná pre celé sankčné konanie, najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre

určenie rozsahu dokazovania a pre riadne zabezpečenie práva na obhajobu. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania, preto nepostačuje, ak sú jednotlivé skutkové údaje uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Riadne formulovaný výrok a v ňom konkrétny popis skutku, je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia, či sankcie boli uložené.

28. Krajský súd sa stotožnil so žalobnou námietkou žalobcu v tom smere, že z výroku rozhodnutia správneho orgánu a ním vymedzeného skutku nevyplývalo, v čom konkrétne spočívala protiprávnosť konania žalobcu, keď sa dňa 20.05.2015 zúčastnil pracovného stretnutia na Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru za účelom prepracovania a prípravy národného projektu zameraného na „Zvýšenie efektivity preventívnych a regresívnych opatrení v boji proti korupcii“. Samotné uvedenie vo výroku, že žalobca konal neoprávnene, bez uvedenia vo výroku v čom mala táto neoprávnenosť spočívať je v rozpore s povinnosťou správneho orgánu vymedziť skutok tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným.

29. Krajský súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že rozhodnutie je nezákonné, nakoľko je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a rovnakou vadou trpí aj druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu, ktorého právny záver je založený zhodne s názorom prvostupňového orgánu na konštatovaní, že žalobca nevykonával štátnu službu riadne a využíval čas služby na činnosť, ktorú nemal v popise služobnej činnosti a táto činnosť mu nevyplývala ani z pokynu riaditeľa OPRMK KA P PZ. Takto popísané protiprávne konanie žalobcu v odôvodnení rozhodnutia, ktoré bolo dôvodom pre vydanie rozhodnutia o zamietnutí odvolania a potvrdení prvostupňového rozhodnutia nekorešponduje s výrokom prvostupňového rozhodnutia o disciplinárnom previnení a v zmysle zákonného rámca nedáva zrozumiteľný a presvedčivý podklad pre preskúmanie správnosti rozhodnutia.

30. Krajský súd taktiež zastáva názor, že tým, že bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie za konanie vymedzené vo výroku rozhodnutia, ktoré nenaplnilo znaky protiprávneho konania vec nesprávne právne posúdil, keď na zistený skutočný stav aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 73/1998 Z. z. o disciplinárnej zodpovednosti žalobcu.

31. Vzhľadom na nepreskúmateľnosť rozhodnutia správnych orgánov pre nedostatok dôvodov a s tým súvisiacim nesprávnym právnym posúdením sa krajský súd s ostatnými žalobnými námietkami žalobcu nezaoberal.

32. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel krajský súd k záveru o nezákonnosti žalobou napadnutých rozhodnutí a rozhodol podľa § 191 ods. 1 písm. c), d) S. s. p. tak, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

33. V ďalšom konaní správny orgán vec opätovne prejedná a rozhodne v súlade s právnym názorom krajského súdu prezentovaným v odôvodnení tohto rozhodnutia, ktorým je správny orgán v zmysle § 191 ods. 6 S. s. p. v ďalšom konaní viazaný.

34. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 S. s. p., tak, že žalobcovi priznal úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd samostatným uznesením v súlade s ust. § 175 S. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

35. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. v znení zákona č. 33/2011 Z. z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave (§ 443 ods. 2 S. s. p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 S. s. p.) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 S. s. p. sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 S. s. p. zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.